

РЕШЕНИЕ

№ 37403

гр. София, 29.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Елена Гюрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5417** по описа за **2026** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. С. С. срещу решение № 1007 от 23.03.2026г. по НАХД № 203/2026г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 112 състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № 25-4332-011913/02.06.2025г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР). С НП който на касатора е наложена глоба в размер 50 лв., на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл.137а, ал.1 от същия закон. Ответникът чрез процесуалния си представител в писмено становище оспорва касационната жалба и моли да бъде потвърдено първоинстанционното решение, претендира разноси. В съдебно заседание не се представлява. Прокурорът намира, че решението е правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на

фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г. Във връзка с доводите на касатора следва да се отбележи, че изискванията на чл.42, ал.1, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН мястото на извършване на нарушението да бъде посочено съответно в акта за установяване на административно нарушение и в НП не предполага това място да бъде описано с конкретен административен адрес; последният е възможно и да не съществува за определено място, в което е извършено нарушение. Описанието следва да бъде направено по начин, по който да е възможно несъмненото му доказване, заедно с останалите обстоятелства, релевантни за преценката относно законосъобразността на издаденото НП, както и да не препятства възможността за сочения за извършител да организира защитата си. В случая мястото на извършване е посочено с достатъчна яснота, която осигурява безпротиворечив извод относно съществуването на фактическия състав на нарушението и извършването му от касатора. Поради това, не е налице твърдяната от него незаконосъобразност.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 130 лева съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, сумата на възнаграждението следва да бъде превалутирана и възлиза на 66,47 евро. Тя е дължима на СДВР, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1007 от 23.03.2026г. по НАХД № 203/2026г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 състав.

ОСЪЖДА С. С. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента) – разноски по делото пред касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.